సావేరి - ఆది

ఎవ్వరెవ్వరి వాడో - యీ జీవుడు
ఎవ్వరికి నేమౌనో - యీ జీవుడు

ఎందరికి గొడుకుగా - డీజీవుడు వెనక
కెందరికి దోబుట్ట - డీ జీవుడు
ఎందరిని భ్రమయించ - డీ జీవుడు, దుఃఖ
మెందరికి గావింప - డీజీవుడు

ఎక్కడెక్కడ దిరుగ - డీజీవుడు, వెనక
కెక్కడో తన జన్మ - మీజీవుడు
ఎక్కడి చుట్టము తనకు - నీ జీవుడు, ఎప్పు
డెక్కడికి నేగునో - యీ జీవుడు

ఎన్నడును జేటులే - నీజీవుడు, వెనక
కెన్ని తనువులు మోవ - డీ జీవుడు
ఎన్నగల తిరువేంక - టేశు మాయలదగిలి
యెన్ని పదవుల బొంద - డీజీవుడు

అన్నమాచార్యుల తత్వచింతనాతత్వానికి తార్కాణం ఈ సంకీర్తన. ఈ జీవుడు ఎవరివాడు ? ఎవరికి ఏమౌతాడు ? ప్రాణం ఉన్నంతవరకూ ఎందరికో ఎన్నో అయ్యే జీవుడు మరణించగానే ఇక ఎవరికి ఏమీ కాడు.

ఎన్నో ముందటి జన్మలలో ఎందరికో కొడుకయ్యాడు. ఇంకెందరికో తోడబుట్టినవాడు. ఎందరినో తన బాంధవ్యంచేత భ్రమింపజేశాడు ఈ జీవుడు. విగత జీవుడై ఈ జీవుడు తనవారైనవా రందరికీ దుఃఖం కలిగించాడు.

ఈ జీవుడు ఆధారహీనుడై, ఆత్మాకారుడై అనేక లోకాలలో ఉనికి వెతుక్కుంటూ తిరిగినవాడు. తన జన్మ ఎక్కడో ఎఱుగనివాడు. తనకు తెలియకే ఎన్నో జన్మలెత్తినవాడు. తానున్న దేహానికికూడా చుట్టముకాడు ఈ జీవుడు. ఆ శరీరం శైథిల్యంచెంది నశించగానే ఈ జీవుడి జగద్యానం మళ్ళీ ఆరంభం.

ఈ జీవుడు నాశనం లేనివాడు. నశించేది శరీరమేకాని ఆత్మకాదని భగవద్గీతా వాక్యం.

నైనం ఛిందంతి శస్త్రాణి నైనం దహతి పావకః
నచైనంక్లేదయంత్యాపో, నశోషయతి మారుతః

ఈ జీవుడు ఆత్మాకారుడు. ఆత్మను శస్త్రం ఛేదించలేదు. అగ్ని దహించలేదు. నీరు తడి గావించలేదు. గాలి ఎండించలేదు. ఇలాగ ఎన్నో జన్మలు ఎత్తుతూ మరణించుచూ చర్వితచర్వణుడౌ తాడు. ఈ జీవుని అవస్థా విశేషమంతా ఈ తిరువేంకటేశ్వరుని మా య. ఆ స్వామి సకంల్పంచేత ఇదంతా ఇలా జరుగుతున్నది. ఆ శ్రీస్వామి కృప ఉంటే చాలు, ఈ జీవుడు ఎన్నో పదవులు - నిర్జరత్వం, అమరత్వం, బ్రహ్మసాయుజ్యం - అన్నీ పొందగలుగుతాడు. జీవుని పారమ్య చారమ్యాలు శ్రీరమ్యుని దయాధీనాలు అని రమ్య మైన తత్వసంకీర్తన సాగించారు సంకీర్తనాచార్యులు.